

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 1T/137/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3513010343
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Pavlovič
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2015:3513010343.2

Rozhodnutie

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudcom JUDr. Ivanom Pavlovičom, v trestnej veci obžalovaných 1) A. D., E.. XX.XX.XXXX K. J., W. X) Ľ. D., E.. XX.XX.XXXX K. J., trestne stíhaných pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej len „Trestný zákon“) spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona a iné, v Novom Meste nad Váhom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 24. marca 2015 t a k t o

rozhodol:

Obžalovaní: 1/ A. D. W. X. K. W. N., E.. XX.XX.XXXX K. J.,
E. A. E. K., J. Q.. Č.. XX, na slobode,

2/ Ľ. D. W. X. K. W. N., E.. XX.XX.XXXX K. J.,
E. A. E. K., J. Q.. Č.. XX, na slobode,
s ú v i n n í , ž e

dňa 21.01.2013 v čase o 17,30 h na mieste verejnosti prístupnom v E. A. E. K. Z. Y. X. pri vlakovej stanici spoločným konaním s ďalším doposiaľ nezisteným páchatelom fyzicky napadli poškodeného O. J., a to tým spôsobom, že počas toho, ako tento prechádzal cez uvedené miesto, pričom prechádzal pomedzi obžalovaných s doposiaľ nestotožneným páchatelom, tak obžalovaný A. D. začal na poškodeného kričať, že čo čumí, na čo mu poškodený odpovedal, že nič nečumí, následne na to obžalovaný A. D. k poškodenému natesno pristúpil, na čo ho poškodený rukami od seba odtlačil v úmysle chrániť si telesnú integritu, na čo ho obžalovaný A. D. začal udierať päťami do oblasti tváre, pričom ho opakovane udieral, na čo k poškodenému pristúpil aj obžalovaný Ľ. D. spolu s doposiaľ nezisteným páchatelom a začali poškodeného spoločne všetci udierať päťami do oblasti tváre až do momentu, kedy poškodený začal silno krváčať z nosa a z úst, na čo sa poškodený predklonil, pričom počas toho, ako bol v predklone, tak ešte jeden z obžalovaných alebo doposiaľ nestotožnený páchatel ho jedenkrát silno udrel alebo kopol do oblasti hlavy - čela, na čo poškodený spadol na kolená a obaja obžalovaní aj s doposiaľ nestotožneným páchatelom ušli smerom cez autobusovú stanicu k predajni LIDL a následne na neznáme miesto, ktorým konaním poškodenému O. J.K., E.. XX. XX. XXXX K. J., J. I. Z., D. E. K. XXX, spôsobili otras mozgu ľahkého charakteru s krvným výronom v podkožnom tkanive čelovej a okolo očnicovej oblasti, zlomeninu pravej očnice tzv. blow fraktúru (hydraulickú zlomeninu), zlomeninu nosových kostí, bez posunu kostných úlomkov a tržno-zmliaždené rany v oblasti ľavého obočia a hornej pery úst, asi 2,5 cm dlhé, zasahujúce do podkožného tkaniva, ktoré zranenie si vyžiadalo lekárske ošetrenie a jeho následný prevoz do FN Trenčín s následnou hospitalizáciou na traumatologickom oddelení FN Trenčín od 21.01.2013 do 24.01.2013 s celkovou dobou obmedzenia na bežnom spôsobe života po dobu 4 - 5 týždňov a práceneschopnosťou od 21.01.2013 do 11.02.2013,

t e d a

- spoločným konaním inému ublížili na zdraví,

- dopustili na fyzicky na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti tým, že napadli iného,

č í m s p á c h a l i

- prečin ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 156 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j ú

obžalovaný A. D.

podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4, ods. 8 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 /osemnásť/ mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obvineného zaraďuje pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušuje výrok o treste uložený obvinenému A. D. Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č. k. 2T/124/2013 - 349 zo dňa 04.10.2013, právoplatný dňa 04.10.2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

obžalovaný Ľ. D.

podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4, ods. 8 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 /osemnásť/ mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obvineného zaraďuje pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušuje výrok o treste uložený obvinenému Ľ. D. Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č. k. 1T/31/2013 - 209 zo dňa 28.05.2013, právoplatný dňa 25.03.2014 v spojení s Uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 2To/110/2013 - 260 zo dňa 25.03.2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku sú obaja obvinení povinní spoločne a nerozdielne uhradiť poškodenému O. J., E.. XX.XX.XXXX K. J.E., J. I. Z., D. E. K. Č.. XXX, náhradu škody vo výške 1 729,20 Eur (bolestné 110 bodov x 18,72 Eur za 1 bod).

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom vedie pod sp. zn. 1T/137/2013 trestné konanie proti obžalovaným na podklade obžaloby Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom Pv 126/13 - 20 zo dňa 06.09.2013, doručená tunajšiemu súdu dňa 10.09.2013, pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v obžalobe.

V predmetnej veci vydal dňa 16.04.2014 trestný rozkaz, proti ktorému podali obaja obžalovaní v zákonnej lehote odpor.

V predmetnej veci vydal nariadil na deň 24.03.2015 hlavné pojednávanie, na ktoré predvolal obžalovaných, svedka poškodeného O. J. a o hlavnom pojednávaní upovedomil prokuratúru.

Súd vykonal dňa 24.03.2015 hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaných. Obžalovaní boli predvolaní na hlavné pojednávanie z adresy na doručovanie písomností, ktorú uviedli pri svojom prvom výsluchu ako obvinení pred povereným príslušníkom PZ dňa 17.05.2013. Obžalovaní si predvolanie na pošte neprevzali v odbernej lehote a súdu sa vrátili súdne zásielky s predvolaniami nedoručené s poznámkou pošty - zásielka neprevzatá v odbernej lehote. Z poštovej obálky vyplýva, že neúspešné pokusy o doručenie s výzvou o opakované doručenie boli dňa 26.01.2015, opakované doručenie dňa 27.01.2015 a deň uloženia zásielky dňa 27.01.2015. Keďže obžalovaní si zásielku s predvolaním neprevzali, uplynutím troch pracovných dní od ich uloženia sa považuje zásielka za doručenú, i keď sa adresát o uložení nedozvedel. Predvolanie tak považuje súd za doručené dňom 30.01.2015 (posledný deň tejto lehoty), aj keď sa obžalovaný o uložení nedozvedel (§ 66 ods. 3 Trestného poriadku). Obžalovanému Ľ. D. bola dňa 27.02.2014 doručená do vlastných rúk obžaloba Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom Pv 126/13 - 20 zo dňa 06.09.2013 a obžalovanému A. D. dňa 17.03.2014. Obžalovaní boli upozornení na možnosť vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti vo výzve zo dňa 16.04.2014, ktorá im bola doručená spolu s obžalobou a trestným rozkazom, pričom obžalovanému Ľ. D. 15.06.2014 a obžalovanému A. D. dňa 14.05.2014. O skutku, ktorý je predmetom obžaloby,

boli obžalovaní už povereným príslušníkom PZ v prípravnom konaní vypočutý dňa 17.05.2013, bolo dodržané ustanovenie o vznesení obvinenia (doručené obom obžalovaným zhodne dňa 17.05.2015, ako to vyplýva zo zápisnice o vylúčení obvinených zo dňa 17.05.2013 a podpísaných doručeníek). Obžalovaní sa nevzdali práva na preštudovanie vyšetrovacieho spisu, o termíne preštudovania spisu boli upovedomení dňa 03.07.2013. V danom prípade nejde o konanie, za ktoré zákon ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou viac ako 10 rokov, v čase konania hlavného pojednávania obžalovaní neboli vo výkone trestu odňatia slobody ani vo výkone väzby, nešlo ani o prípad povinnej obhajoby a tiež ani nemali obžalovaní zvoleného obhajcu. O práve na obhajobu boli riadne poučení a obhajcu si nezvolili. Súčasne súd dospel k záveru, že vec možno spoľahlivo rozhodnúť a účel trestného konania dosiahnuť aj bez prítomnosti obžalovaných.

Súd na hlavnom pojednávaní na návrh prokurátora prečítal podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku výpovede obžalovaných L. Q. I. D. a A. D. z prípravného konania, bol vykonaný vylúčení poškodeného O. J. a boli prečítané listinné dôkazy vzťahujúce sa na predmetnú trestnú vec a osoby obžalovaných.

Z prečítanej výpovede obžalovaného A. D. vyplynulo, že s bratom a viacerými chalanmi vyšiel zo záhradnej reštaurácie pri stanici v E. A. E. K. na ulicu a išiel okolo nejaký neznámy muž vo veku asi 35 - 40 rokov a drgol do neho ramenom. Skríkol, že čo robí alebo niečo také, na čo ten chlap mu začal nadávať do cigánov, čo ho nahnevalo a priskočil k chlapovi a hneď ho udrel oboma rukami do tváre, udrel ho päšťami viackrát, brat L. D. ho začal tiež biť, lebo chcel obžalovaného chrániť, potom ten chlap padol na zem, tu ho obžalovaný aj brat L. udreli a tiež niekto z tých chalanov, ale kto to bol si nepamätá. Napadnutému tiekla krv z nosa a bo krvavý v tvári.

Z prečítanej výpovede obžalovaného L. D. vyplynulo, že s bratom a viacerými chalanmi vyšiel zo záhradnej reštaurácie pri stanici v E. A. E. K. na ulicu a išiel okolo nejaký chlap, ktorého nepoznal vo veku asi 35 - 40 rokov a tento prechádzal okolo brata A. a drgol do neho ramenom. Brat na neho zakričal, že čo robí alebo niečo také, ten chlap mu začal nadávať do cigánov, čo brata nahnevalo a priskočil k chlapovi a hneď ho udrel oboma rukami do tváre, udrel ho päšťami viackrát, ale ten chlap sa chcel brániť a myslel si, že chce brata A. biť, tak tam skočil a udrel chlapa viackrát do tváre a chlap na to padol na zem. Tiež ho udrel aj na zemi päšťou niekde do hlavy. Ako bili toho chlapa, priskočil ešte jeden chlap, ktorého nepoznal, a tiež ho bil. Či bol napadnutý zranený obžalovaného nezaujímalo, zdá sa mu, že mu tiekla krv.

Z výpovede poškodeného O. J. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že bol napadnutý v E. A. E. K. Á. na chodníku pri reštaurácii, keď išiel okolo troch osôb, ktoré nepoznal, jeden mu povedal, že čo čumí, na čo mu povedal, že nečumí. Následne hneď k nemu pristúpil a osoba, ktorú pri rekognícii spoznal ako A. D., začala na neho kričať, rukami ho odtlačil, aby si chránil svoju telesnú integritu, lebo tesno k nemu pristúpil a hneď ho začal udierať opakovane do tváre, a hneď na to sa pridala aj ďalší, ktorého opoznal ako L. D. a následne ešte jeden, ktorého nepoznal. Začal krváčať z úst a padol na kolená.

V prípravnom konaní boli vykonané dve rekognície osoby dňa 16.04.2013 s poškodeným O. J., pričom opoznal obžalovaných L. D. W. A. D. ako osoby útočníkov.

Z prečítaného znaleckého posudku MUDr. Mariána Pamulu, znalca z odboru zdravotníctvo, odvetvie chirurgia, vyplynulo, že dňa 21.01.2013 utrpel poškodený O. J. otras mozgu ľahkého charakteru s krvným výronom v podkožnom tkanive čelovej a okolo očnicovej oblasti, zlomeninu pravej očnice, zlomeninu nosových kostí a tržne zmliaždené rany v oblasti ľavého obočia a hornej pery úst asi 2,5 cm dlhé zasahujúce do podkožného tkaniva. V mechanizme zranení sa uplatnili údery vedené rukou útočníka zovretou v päšť, prípadne kopom nohou do hlavy a tváre poškodeného v dôsledku toho došlo ku vzniku otrasu mozgu, zlomenine očnice, nosových kostí ako aj vytvoreniu krvných výronov v podkožnom tkanive z pomliaždenia mäkkých tkanív a tiež ku vzniku tržne-zmliaždených rán. Išlo najmenej o tri údery. Popísané zranenia vznikli v priamej súvislosti s fyzickým napadnutím. V danom prípade je adekvátna doba liečenia 4 - 5 týždňov od 21.01.2013 do 21.02.2013, práceneschopnosť trvala o niečo kratšie od 21.01.2013 do 11.02.2013. Poškodený bol obmedzený v bežnom spôsobe života a týkalo sa fyzickej aktivity, manuálnej práce, psychickej aktivity.

Obžalovaný A. D. bol podľa registra priestupkov pred spáchaním žalovaného trestného činu doposiaľ štyrikrát postihnutý za priestupky proti verejnému poriadku, proti majetku a občianskemu spolunažívaniu.

Obžalovaný L. D. bol podľa registra priestupkov pred spáchaním žalovaného trestného činu doposiaľ štyrikrát postihnutý za priestupky proti verejnému poriadku, proti pravidlám cestnej premávky a občianskemu spolunažívaniu.

Z odpisu registra trestov súd zistil, že obžalovaný A. D. bol doposiaľ šesťkrát súdne trestaný. Obžalovaný bol odsúdený Trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 25.08.2008, sp. zn. 2T/117/2008, právoplatný dňa 25.11.2008, pre prečin podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm.

a) a § 20 k § 156 ods. 1 Trestného zákona podmienený trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace so skúšobnou dobou 1 rok. Následne bol odsúdený Trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 30.11.2009, sp. zn. 2T/52/2009, právoplatný dňa 05.02.2010, pre prečin podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. f), pričom trest uložený Trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 25.08.2008, sp. zn. 2T/117/2008 bol zrušený. Následne bol odsúdený Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 25.02.2010, sp. zn. 1T/212/2008, právoplatný dňa 25.10.2010, pre prečin podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. f), pričom, pričom trest uložený Trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 25.08.2008, sp. zn. 2T/117/2008 bol zrušený. Následne bol odsúdený Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 02.03.2010, sp. zn. 2T/8/2010, právoplatný dňa 02.03.2010, pre prečin podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona na nepodmienečný úhrnný trest odňatia slobody 3 mesiace so zaradením pre výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia; trest je vykonaný dňa 19.01.2011, pričom tresty uložené Rozsudkom sp. zn. 1T/212/2008 Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom a Trestným rozkazom 2T/52/2009 Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom boli zrušené. Následne bol odsúdený Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 29.03.2011, sp. zn. 1T/11/2011, pre prečin podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody 2 mesiace so zaradením pre výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Posledné, šieste odsúdenie, je Rozsudkom Okresného súdu Nové mesto nad Váhom zo dňa 04.10.2013, sp. zn. 2T/124/2013, právoplatný dňa 04.10.2013 pre prečin podľa § 20 k § 212 ods. 1 Trestného zákona na podmienený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace so skúšobnou dobou 1 rok s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a zákazom požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok. Z odpisu registra trestov súd zistil, že obžalovaný Ľ. D. bol doposiaľ päťkrát súdne trestaný. Prvé odsúdenie z roku 2008 má osvedčené a hľadá sa na neho, akoby nebol odsúdený. Následne bol obžalovaný odsúdený Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 10.07.2009, sp. zn. 1T/90/2009, právoplatný dňa 10.07.2009, pre prečin podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so zaradením pre výkon trestu do ústavu pre výkon trestu pre mladistvých. Následne bol odsúdený Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 18.12.2009, sp. zn. 1T/191/2009, právoplatný dňa 18.12.2009, pre zločin podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona nepodmienečný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 4 mesiace so zaradením pre výkon trestu do ústavu pre výkon trestu pre mladistvých, ktorý trest vykonal dňa 15.11.2011 s ochranným protitoxikologickým liečením; trest uložený rozsudkom 1T/90/2009 bol zrušený. Následne bol odsúdený Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 15.12.2011, sp. zn. 2T/127/2011, právoplatný dňa 15.12.2011, pre zločin podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona k 20 Trestného zákona, pre prečin podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona k § 20 Trestného zákona a § 212 ods. 2 písm. c) Trestného zákona na nepodmienečný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 6 mesiacov so zaradením pre výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý trest vykonal dňa 15.02.2012; trest uložený rozsudkom 1T/191/2009 bol zrušený. V roku 2013 bol obžalovaný odsúdený Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 28.05.2013, sp. zn. 1T/31/2013, právoplatný v spojení s Uznesením Krajského súdu v Trenčíne, zo dňa 25.03.2014, sp. zn. 2To/110/2013, dňa 25.03.2014, pre § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so zaradením pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Na hlavnom pojednávaní boli oboznámené prečítaním podstatného obsahu spisov spisy Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom 1T/31/2013 vzťahujúci sa na obžalovaného Ľ.Q.I. D. a spis 2T/124/2013 vzťahujúce sa na obžalovaného A. D..

Na hlavnom pojednávaní boli prečítané ďalšie listinné dôkazy tak ako sú uvedené v Zápisnici z hlavného pojednávania zo dňa 24.03.2015.

* * * * *

Na základe dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní má súd vinu obžalovaného za preukázanú riadne a náležite, a to v rozsahu nevyhnutnom na zákonné rozhodnutie. Z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že skutok sa stal, je trestným činom a spáchali ho obžalovaní spôsobom opísaným v skutkovej vete tohto rozsudku. Obžalovaní v prípravnom konaní vo svojich výpovediach, ktoré boli na hlavnom pojednávaní prečítané podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku prečítané, popísali priebeh skutku. Z ich výpovedí možno ustáliť záver, že prvý na poškodeného zaútočil údermi päťou do hlavy obžalovaný A. D., ku ktorému sa následne pridali Ľ. D. a neskôr ešte jedna doposiaľ neidentifikovaná osoba. Podnetom na útok voči poškodenému malo byť podľa obžalovaných drgnutie poškodeného do A. D., na ktoré reagoval menovaný slovami, že čo robí (na adresu poškodeného), pričom poškodený mu mal následne nato nadávať do cigánov. Obaja

obžalovaní sú zo spáchania skutku usvedčovaní výpoveďou poškodeného O. J.S.Ď., ktorý vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní popísal priebeh skutkového deja, v prípravnom konaní identifikoval v rámci vykonanej rekognície oboch obžalovaných ako útočníkov, ktorý ho bezdôvodne fyzicky napadli niekoľkými údermi pästou do oblasti tváre, pričom poškodený oboch obžalovaných jednoznačne opoznal a následne určil i poradie v akom obžalovaní na poškodeného útočili, pričom pred útokom nijako obžalovaných neprovokoval. Z výpovede poškodeného i obžalovaných takisto vyplynulo, že poškodeného udrela aj tretia, doposiaľ neidentifikovaná, osoba. Znaleckým posudkom znalca MUDr. Mariána Pamulu z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia, je ustálený rozsah poškodeným utrpených zranení, ich mechanizmus vzniku, doba liečenia, práceneschopnosti a obmedzenia na bežnom spôsobe života. Je teda dôvodný záver, že zranenia poškodeného vznikli v priamej príčinnej súvislosti s fyzickým napadnutím obžalovanými a objektívne si vyžiadali lekárske vyšetrenie a liečenie. Z podaného odporu obvinených voči vydanému trestnému rozkazu vyplynulo, že neboli riadne vypočutí svedkovia, ktorých udávali, ani nebola pravdivá výpoveď u pána vyšetrovateľa, nakoľko nebol ani tretí vinník obvinený. V rámci prieskumnej povinnosti súd nezistil z vyšetrovacieho spisu žiadne návrhy obžalovaných na výsluch svedkov, keďže takého návrhy nemali, hoci boli riadne poučení o práve navrhovať dôkazy. Obhajobné tvrdenie obžalovaných, že výpoveď z prípravného konania nebola pravdivá s poukazom na skutočnosť, že nebol obvinený ani tretí vinník, vyhodnotil súd ako účelové, motivované snahou vyhnúť sa trestnej zodpovednosti. Výpovede oboch obžalovaných z prípravného konania ako aj výpoveď poškodeného na hlavnom pojednávaní do seba zapadajú a vytvárajú plastický a verný obraz o priebehu útoku a tak súd nemal pochybnosti o pravdivosti výpovedí obžalovaných. Iný priebeh skutku obžalovaní orgánom činným v trestnom konaní ani súdu neponúkli. Z popísaného priebehu útoku nevyplývajú žiadne okolnosti, ktoré by vylučovali protiprávnosť činu (najmä pokiaľ ide o nutnú obranu alebo krajnú núdzu, keď obžalovaný L. D. uvádza, že sa bál, že poškodený napadne A. D.). Útok obžalovaných na poškodeného bol zjavne nevyprovokovaný poškodeným. Ak by aj bolo pravdivé tvrdenie obžalovaných, že poškodený mal obžalovanému A.W.X. D. nadávať do cigánov, nie je to dôvodom na fyzický útok a javí sa toto tvrdenie obžalovaných ako nepravdepodobné, keďže obvinení boli v skupinke viacerých osôb (najmenej išlo o tri osoby) a poškodený bol sám. V kontexte uvedeného konanie poškodeného, ktoré vyplynulo z jeho výpovede, že A. D. začal na neho kričať, následne k nemu na tesno pristúpil a preto ho od seba odtlačil rukami, aby si chránil svoju telesnú integritu, nemožno považovať za útok alebo provokáciu k útoku, pretože každý človek má okolo seba súkromnú sféru, do ktorej nesmie nikto bez súhlasu dotknutej osoby zasahovať, pričom v danej situácii bola reakcia poškodeného adekvátna. Napokon toto odtlačenie ani jeden z obžalovaných vo svojich výpovediach neuviedol. Preto iniciačné vyjadrenia poškodeného, ako uvádzali obžalovaní, sú nelogické. Zjavne obaja obžalovaní využili svoju momentálnu početnú a tým aj fyzickú prevahu a cítili sa dosť silní na to, aby „hrdinsky brániac súrodeneckú česť“ si buchli do poškodeného. Je nepochybne preukázané výpoveďou obžalovaných a poškodeného, že po začatí fyzického útoku a v jeho priebehu si okrem obžalovaných udrela do poškodeného aj tretia osoba, ktorú však neidentifikovali ani obžalovaní ani poškodený. Preto logicky nemohla byť tretia neznáma osoba ani obvinená.

Na základe vykonaného dokazovania a uvedených úvah dospel súd k záveru, že vykonané dôkazy spolu korešpondujú, dopĺňajú sa a súd nezistil medzi nimi zásadné rozpory. Súčasne vytvárajú spolu ucelenú reťaz dôkazov, na základe ktorých súd mohol vysloviť logický záver o vine obžalovaných. Obžalovaní sú plne trestnoprávne zodpovedné osoby. V priebehu trestného konania nevyšli najavo žiadne okolnosti, ktoré by trestnoprávnu zodpovednosť obžalovaných zmierňovali alebo priamo vylučovali. Súd hodnotil vykonané dôkazy jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach a po právnej stránke konanie obžalovaných posúdil ako prečin ublíženia na zdraví spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 156 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, pretože spoločným konaním inému ublížili na zdraví a k útoku obžalovaných došlo na mieste verejnosti prístupnom, kde sa hrubej neslušnosti dopustili fyzickým napadnutím poškodeného. Obžalovaní sa dopustili tohto konania vo forme priameho úmyslu, pretože chceli spôsobom uvedeným Trestným zákone porušiť záujem spoločnosti chránený týmto zákonom na ochrane zdravia a verejného poriadku. Pri určení druhu a výmery trestu súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, mieru zavinenia, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osoby páchatel'ov, ich osobné pomery, ale aj na účel trestu a na možnosti nápravy páchatel'ov.

Súd pri úvahách o druhu a výmery trestu nezistil u obžalovaného A. D. existenciu žiadnej poľahčujúcej okolnosti. Oproti trestnému rozkazu súd obžalovanému nepriznal ako poľahčujúcu okolnosť priznanie, keďže obsahom podaného odporu popiera obsah svojej výpovede z prípravného konania. Poľahčujúcu okolnosť - vedenie riadneho života, obžalovanému nebolo možné priznať vzhľadom na negatívne záznamy o spáchaných priestupkoch a trestných činoch. Na strane priťažujúcich okolností súd zistil

dve priťažujúce okolnosti a to, že v minulosti bol súdmi odsúdený pre trestnú činnosť [§ 37 písm. m) Trestného zákona] a to odsudzujúcimi rozsudkami Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom 2T/117/2008, 2T/52//2009, 1T/212/2008, 2T/8/2010 a 1T/11/2011, ktoré odsúdenia nemá osvedčené ani zahladené. Ďalšou priťažujúcou okolnosťou je spáchanie viacerých trestných činov, keďže protiprávnym konaním obžalovaný naplnil skutkovú podstatu dvoch úmyselných trestných činov a ukladaný trest je súhrnný za zbiehajúcu sa trestnú činnosť a to aj za trestný čin krádež podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, za ktorý bol odsúdený a bol mu uložený trest Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 04.10.2013, sp. zn. 2T/124/2013. Súhrnný trest ukladal súd z dôvodu, že žalovaný trestný čin spáchal obžalovaný skôr ako bol vyhlásený citovaný rozsudok. Dolnú hranicu trestnej sadzby súd zvyšoval vzhľadom na prevahu priťažujúcich okolností o jednu tretinu, vypočítanú z rozdielu medzi hornou hranicou a dolnou hranicou trestnej sadzby. Vypočítaná zvýšená dolná hranica predstavuje výmeru 16 mesiacov. Súd ukladal obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, keďže v dôsledku obsahu podaného odporu sa zmenilo vnútorné psychické nastavenie obžalovaného k svojmu konaniu, čo sa premietlo v nepriznaní jedinej poľahčujúcej okolnosti. Za tejto situácie nie je logické ukladanie rovnakého trestu ako v trestnom rozkaze. Súd ukladal trest podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona, ktorý je najprísnejšie trestný zo zbiehajúcich sa trestných činov. Súd zaradil obžalovaného pre výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia, nakoľko pred spáchaním tohto trestného činu, bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin. Uvedený trest zohľadňuje spôsob spáchania trestného činu a osobu obžalovaného ako recidivistu. Súd je presvedčený, že uložený nepodmienečný trest odňatia je trestom dôvodným, zákonným a primeraným, vzhľadom na osobu obžalovaného, predchádzajúce odsúdenia, osobné pomery a okolnosti trestného činu a súčasne vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Súd pri úvahách o druhu a výmere trestu nezistil u obžalovaného L.X. D. existenciu žiadnej poľahčujúcej okolnosti. Oproti trestnému rozkazu súd obžalovanému nepriznal ako poľahčujúcu okolnosť priznanie, keďže obsahom podaného odporu popiera obsah svojej výpovede z prípravného konania. Poľahčujúcu okolnosť - vedenie riadneho života, obžalovanému nebolo možné priznať vzhľadom na negatívne záznamy o spáchaných priestupkoch a trestných činoch. Na strane priťažujúcich okolností súd zistil dve priťažujúce okolnosti a to, že v minulosti bol súdmi odsúdený pre trestnú činnosť [§ 37 písm. m) Trestného zákona] a to odsudzujúcimi rozsudkami Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom 1T/90/2009, 1T/191/2009 a 2T/127/2011, ktoré odsúdenia nemá osvedčené ani zahladené. Ďalšou priťažujúcou okolnosťou je spáchanie viacerých trestných činov, keďže protiprávnym konaním obžalovaný naplnil skutkovú podstatu dvoch úmyselných trestných činov a ukladaný trest je súhrnný za zbiehajúcu sa trestnú činnosť a to aj za trestný čin krádež podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, za ktorý bol odsúdený a bol mu uložený trest Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 28.05.2013, sp. zn. 1T/31/2013. Súhrnný trest ukladal súd z dôvodu, že žalovaný trestný čin spáchal obžalovaný skôr ako bol vyhlásený citovaný rozsudok. Dolnú hranicu trestnej sadzby súd zvyšoval vzhľadom na prevahu priťažujúcich okolností o jednu tretinu, vypočítanú z rozdielu medzi hornou hranicou a dolnou hranicou trestnej sadzby. Vypočítaná zvýšená dolná hranica predstavuje výmeru 16 mesiacov. Súd ukladal obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, keďže v dôsledku obsahu podaného odporu sa zmenilo vnútorné psychické nastavenie obžalovaného k svojmu konaniu, čo sa premietlo v nepriznanej poľahčujúcej okolnosti. Za tejto situácie nie je logické ukladanie rovnakého trestu ako v trestnom rozkaze. Súd ukladal trest podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona, ktorý je najprísnejšie trestný zo zbiehajúcich sa trestných činov. Súd zaradil obžalovaného pre výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia, nakoľko pred spáchaním tohto trestného činu, bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin. Uvedený trest zohľadňuje spôsob spáchania trestného činu a osobu obžalovaného ako recidivistu. Súd je presvedčený, že uložený nepodmienečný trest odňatia je trestom dôvodným, zákonným a primeraným, vzhľadom na osobu obžalovaného, predchádzajúce odsúdenia, osobné pomery a okolnosti trestného činu a súčasne vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

V rámci adhézneho konania o náhrade škody si poškodený včas a riadne uplatnil náhradu škody vo výške bolestného vyčísleného v znaleckom posudku znalca MUDr. Mariána Pamulu. Znalec určil výšku bolestného vo výške 1 729,20 Eur, ktoré pozostáva z bodového hodnotenia utrpéných zranení vo výške 110 bodov x 18,72 Eur za 1 bod. Nakoľko náhrada škody je preukázaná citovaným znaleckým posudkom a utrpéné zranenia poškodenému vznikli v priamej súvislosti s fyzickým napadnutím obžalovanými, súd ich zaviazal spoločne a nerozdielne na náhradu škody v rozsahu uvedenom vo výroku o náhrade škody.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokolvek výroku /§ 307 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného poriadku/ a to v neprospech i v prospech obžalovaného /§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka /§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli /§ 345 ods. 1 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody /§ 307 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku/, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu / § 68 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci /§ 307 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku/.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.